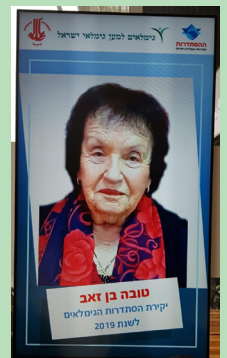

טובה בן זאב יו"ר העמותה למען הקשיש חדרה- יקירת הסתדרות הגימלאים

אנו גאים בטובה בן זאב על זכייתה באות יקירת הסתדרות הגימלאים לשנת 2019.

בטקס מרגש ומכובד בתיאטרון בית לסין בת"א הוענקה לטובה תעודת הוקרה: "על תרומתה ההתנדבותית לשיפור מעמדם, איכות חייהם ורווחתם של ציבור הגימלאים בחדרה". במשך 22 שנים טובה מתנדבת למען העמותה והפכה אותה לארגון חשוב ומשמעותי בעיר. "ביחד עם חברי הוועד המנהל וכיו"ר העמותה, קיבלה תחת ידיה מיזמים חדשים וחשובים וקידמה אותם... עשייתה ההתנדבותית רבת השנים למען הקשישים מהווה מודל וסמל לדורות..." זהו רק חלק קטן מדברי השבח שנאמרו ונכתבו על טובה.

אנחנו מחזקים כל מילה ומילה, ומאחלים לה עוד שנים רבות, פוריות ובריאות טובה בהתנדבותה למען גימלאי העיר.

סרטים באולם רנה שני

2/2/2020 יום א' בשעה 16:00 טרם נקבע
 6/2/2020 יום ה' בשעה 16:00 להעיר את יוסי על יוסי בנאי
 בשעה 20:00 בנוסף לסרט שיחה עם הבמאי קובי פראג' - 35 ש'
 23/2/2020 יום א' בשעה 16:00 טרם נקבע
 27/2/2020 יום ה' בשעה 16:00 טרם נקבע

לפרטים נוספים: נגה הסל 054-8007997

קבלת קהל
 במשרדי העמותה
 בימי שלישי

תלם
 שירותי סיוע סל"מ

תלם - בשיתוף עם העמותה למען הקשיש בחדרה

סיוע וייעוץ בקבלת רשיונות לעובד הזר - ללא תשלום.
 מטפלים/ות זרים - 24 שעות ביממה
 שירות מקצועי ואמין

טל: 03-5618850
גריןברג כלנית: 050-4440009

העמותה למען הקשיש חדרה

מטפלים מנוסים לטיפול אישי בבית

מטפלים זרים ל 24 שעות

מרכז מידע ייעוץ והכוונה

טל: 04-6210526, 04-6324808

רח' רמב"ם 29 (קומה 1) חדרה

קול קורא- בואו לשחק טניס שולחן - פינג פונג

ולכן עליו לתרגל על בסיס קבוע, כמו הליכה על קו, הצלבות בהליכה, עמידה על רגל אחת ועוד. בפעילות גופנית כמו טניס שולחן פועלות מערכות כמו חוש הראיה, תנועתיות מגוונת ותנועתיות מרגל לרגל שהיא חשובה מאוד. ככל שנרבה באימון על בסיס יומי נצליח לשמור על היכולת של המוח למצוא פתרון לשיווי המשקל שיעזור בהתנהלות היום יומית. אז בואו לשחק טניס שולחן. אל תגידו "פעם שיחקתי" זה כמו רכיבה על אופניים, לא שוכחים, זה חוזר.

כבר למעלה מעשר שנים אני משכימה בבוקר יום חמישי ובשעה שבע וחצי מתייצבת בבית צבי למשחק טניס שולחן - פינג פונג. ניצבים שם שלושה שולחנות, שניים מהם מושבתים מחוסר משתתפים. התחלנו את חוג הטניס בעשרה משתתפים, רובם גברים, אבל גם מקומן של הנשים לא נפקד. בחלוף השנים נטשו הגברים את השולחנות אם מפאת מחלה או צרות הגיל המתקדם. הנשים, כמו בטבע, החזיקו מעמד, אלא שהטבע לא ויתר ונשארו שתיים. מתמידות, נהנות ובכל שבוע כמו שעון, משחקות ברציפות משך כשעה וחצי (גם מפטטות תוך כדי).

לפני שבועות אחדים פגשתי בטיול אדם, שמו מנשה, שעיסוקו - עזרה לאנשים בגיל השלישי לחזור לכושר, ליציבה נכונה, להפעיל שרירים ואיברים שלא הופעלו זמן ממושך. סיפרתי לו על הפינג פונג ותגובתו הייתה שזאת אחת הפעילויות הרצויות ביותר בגיל המבוגר. אני כותבת פה את עיקרי הדברים שאמר לי בעל-פה וגם סיכם בכתב. "מרגע היוולדו של האדם ועד מותו המוח עוסק בהתארגנות ובמצאת פתרון למניעת נפילה כנגד כוח המשיכה. מערכת שיווי המשקל פועלת בעזרת חושי הראיה והמישוש, וכמוכן בקשתות האיזון באוזן הפנימית. אם קיים פגם ואחת המערכות אינה תקינה - שיווי המשקל לא יהיה תקין. ככל שגיל האדם מתקדם, יש שינוי ביכולת המוח למצוא את שיווי המשקל.

דבר המערכת

מאת: ימימה לוי

ט"ו בשבט

קרב ובא ומזכיר לנו את המחויבות שלנו לדאוג להגנת הצומח והסביבה. כבר א-לוהים נטע גן עדן וציווה את האדם הראשון "לעבדה ולשמרה". כלומר שמירת החי והצומח היא אחת ממשימותינו החשובות בעולם. לפי המדרש: "בשעה שברא הקב"ה את האדם הראשון, נטלו והחזירו על כל אילני גן עדן ואמר לו: 'ראה מעשי כמה נאים ומשובחים הן. וכל מה שבראתי, בשבילך בראתי. תן דעתך שלא תקלקל ותחריב את עולמי. שאם תקלקל אין מי שיתקן אחרך'. התורה היתה מודעת לכוח החיובי הבונה של האדם וגם לכוחו ההרסני והמשחית. לכן בא האיסור מהתורה לחרות עצי פרי אפילו לצרכי מלחמה. הנימוק: "וכי האדם עץ השדה לבוא מפניך במצור? כשאדם עוסק בהרג הוא חש שהכול מותר לו. לכן האזהרה, אל 'תהרוג' עצים, כי העץ הוא לא האויב בו אתה נלחם, ואם בזמן מצור מדובר קל וחומר בימי שלום. גם חכמינו הלכו בעקבות התורה ברצונם לשמור על סביבה ירוקה וקבעו למשל ש"אסור לדור בעיר שאין בה ירק". חיים במקום כזה נראו להם אנומליים. חכמים אף הגדילו וייחסו לצומח רגשות. הם אמרו: "כשכורתים עץ פרי שעושה פירות קולו הולך מסוף העולם ועד סופו ואין הקול נשמע". וכמובן דברי הרב נחמן מברסלב: "כי כל עשב ועשב יש לו שירה שאומר... ומשירת העשבים נעשה ניגון של הרועה". אכן, ריאות ירוקות הן צורך חיוני לאדם ולסביבה. ומה נעשה בעניין זה במדינתנו? במשרד הבינוי והשיכון הובטח לפתח שטחים ירוקים, אך חבל שאין חוק שמחייב זאת, שהרי שר בא ושר הולך ועימו ההבטחות. ישנה מחלוקת אם כדור הארץ הולך ומתחמם. וכשראש אחת המעצמות מתנגד לתאוריה של ההתחממות הזאת הוא מבטל תקציבים. מה שברור הוא שזיהום הסביבה גורם נזקים עצומים לאדם לחי ולצומח. הרבה משימור סביבה ירוקה ובריאה נתון בידי השלטונות, אך גם אנו האזרחים יכולים לתרום לכך. נסיים בדברי חכמים עד כמה חשובה מצוות הנטיעה: "אם היתה נטיעה בתוך ירך, ואמרו לך-הרי לך משיח! בוא ונטע את הנטיעה תחילה ואחר כך צא והקבילו" (את המשיח).

יום נטיעות ירוק ושמח!

עורכת ראשית: יונה מאור

חברי המערכת: חוה גדיש, יצחק גולדפינגר, יאשיהו וולשטין, יפה וינקר, רחל ילון, ימימה לוי, רות לפידור, נגה ניב, זהבה עמל, שירה מוראל עמליה (מלי) רוטמן, פנינה שחק, עדי שיטה, בתיה שרייבמן.

רכזת הכתבים ומפיקת העיתון: עו"ס רויטל פוקס, מנהלת המחלקה לאזרחים וותיקים.

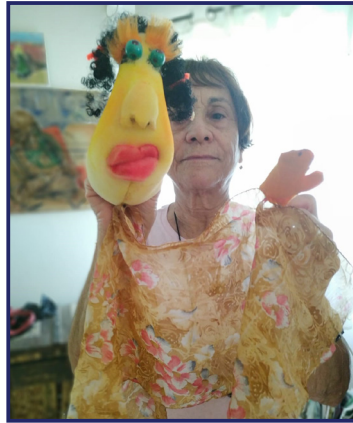
המו"ל: "העמותה למען הקשיש" בחדרה טל: 04-6323331

פקס: 04-6247537

כתובת המערכת: E-mail: kivunhashl@gmail.com

עריכה גרפית והדפסה: אור גרפיקה והדפסות.

שוש חפץ – האישה כולה במה מאת: יפה וינקר ובתיה שרייבמן

האם יש עוד תחום בתיאטרון שמעניין אותך?
 "למדתי גם תיאטרון בובות במשך שנתיים אצל הגב' דבורה צפירי. יש לי בית למעלה מ-300 בובות מכל הסוגים ומכול המינים. מריונטות, בובות יד, בובות אצבע ועוד..."

שאלנו את שוש על תחביבים שלה ועל זה היא ענתה:
 "אני אושיית פייסבוק, כותבת טוקבקים, עונה על טוקבקים, מתווכחת בעוצמה. אני אוהבת לפתור תשבצים אבל בעיקר אני אוהבת לקרוא. החלום שלי שתהיה לי ספריה פרטית, אני אוהבת את ריח הספרים, להתהלך בין הספרים ולהתענג עליהם."

לסיים רצינו לדעת איך העיסוק בתיאטרון משפיע עליה:
 "לביים הצגה זה תהליך המצריך ללמוד בעל פה טקסטים, העמדת סצנות. אבל כשרואים את השחקנים הצעירים עולים על הבמה ואני רואה את התוצאות אני כמו מרחפת על עננים. אני מקווה שזה יימשך, שאוכל לעבוד כול זמן שאני יכולה וכול עוד שרוצים אותי".
 אנו מאחלות לך שוש עוד הרבה הרבה שנים של עבודה בבריאות טובה.

שוש חפץ – חברה עמיתה מבית ספר "עמישב". היום היא מורה לדרמה ותיאטרון.

שוש נולדה בתל אביב בשכונת שפירא, בת זקונים אחרי שני אחים ואחות. אימה התאלמנה בגיל 32 כששוש רק בת שנתיים. אביה מת מוות טרגי והשאיר משפחה למחזור ועוני.

היא למדה בפנימיות. ב"עיינות" בצעירותה אחר כך ב"הדסים" שם סיימה את לימודי ההוראה. לצה"ל התגייסה כמורה חילת ושרתה בטבריה. עם שחרורה החלה לעבוד כמורה בסביון.

"שם היה לי טוב אז הכרתי את שי ונישאתי לו ואני כבר בת 36", מספרת שוש בערגה. "הכרתי את שי במועדון 'בית המלין', מקום מפגש של עולים וישראלים. שי היה עובד סוציאלי ב'שער מנשה' וזה הביא אותנו לחדרה כאן נולדו שני בני קובי ובנימין ולפני שנה התאלמנתי."

בחדרה החלה שוש לעבוד בבית ספר "עמישב", אך העבודה עם ילדים טעוני טיפוח לא הייתה קלה והיא פרשה מן העבודה. אז החלה הקריירה חדשה של שוש הוראה אבל בתחום האהוב עליה ביותר, דרמה – תיאטרון.

היא עובדת ב"טכנודע" כבר למעלה מעשרים שנה. למקום מגיעים ילדים מחוננים ליום העשרה, והיא מלמדת אותם דרמה. כמו כן היא מלמדת דרמה בבית הספר הדמוקרטי בשרון והייתה גם תקופה שלימדה ב"סטודיו במה" בחדרה. חידק התיאטרון דבק בה כבר בצעירותה, ובגיל 22 למדה שנה בבית הספר "ניסן נתיב". מאז הייתה באלפי השתלמויות תיאטרון כמו תיאטרון הנפש, תיאטרון הגוף. היא השתתפה בחוגי דרמה בתיאטרות של חובבים ואפילו הפיעה בתיאטרון חצי מקצועי בהנהלת יורם גריר ז"ל. "היום אני מביימת הצגות עם התלמידים, אני מלמדת אותם את שפת התיאטרון ואלתור, כי החיים מזמנים לנו מצבים שבהם אנו נזקקים לאלתור."

לאחרונה אני עובדת עם התלמידים על הקומדיה דל-ארטה והתלמידים חוקרים את סוג התיאטרון הזה על הדמויות שבו.

קהילה תומכת חדרה

תכנית המיועדת לבני הגיל השלישי, המעוניינים להמשיך להתגורר בביתם, ומטרתה שמירה על איכות חיים עם ביטחון אישי ושקט נפשי, חיסכון בעלות אחזקת הבית ותשלומים על תיקונים.

התכנית פותחה ע"י אשל-ג'ונט ופועלת בשיתוף פעולה ובפיקוח עיריית חדרה, העמותה למען הקשיש ומשרד הרווחה והשירותים החברתיים.

סל השירותים של הקהילה התומכת כולל:

- * אבות/אם קהילה - שומרים על קשר אישי, מבצעים עבודות תיקונים קלים בבית, ללא תשלום, מתווכים ומפנים לבעלי מקצוע אמינים במידת הצורך.
- * מסייעים בפתרון בעיות.
- * פעילות חברתית מגוונת הכוללת: מסיבות ואירועים בחגים, הרצאות, טיולים, נופשונים.
- * מוקד מצוקה הפועל 24 שעות ביממה, 365 ימים בשנה.
- * ביקור רופא בביתך 24 שעות ביממה בעלות סמלית של 25 ש"ח לביקור.
- * אמבולנס לפינוי לחדר מיון, או לסיוע בהרמה במקרי נפילה, בהשתתפות סמלית של 27 ש"ח
- * ייעוץ רפואי טלפוני (כולל הפנייה לביה"ח).

מהיום ניצולי שואה זכאים להצטרף לקהילה במחיר סמלי מקסימלי של 25₪ לחודש, ללא תלות ברמת ההכנסות.

לפרטים והרשמה:

ראיסה צ'רניקוב 050-8290656 ירח באומגרטרן 050-8290654
 ולדימיר בליטמן 050-8290657 מיכאל מזרחי 050-8290658

במועדון בית צבי

ברחוב ליובין 11 בחדרה

מעוניינים לפתוח חוגים כדלקמן:

1. חוג מחשבים - בימים ג' או ה'
2. חוג לאנגלית - בימים ג' או ה'
3. חוג שזירת פרחים - בימים ב' אחה"צ או ה' בבוקר

מידע והרשמה אצל רכזת המועדון אתי

בטלפונים מס': 04-6226113 או 052-3301066

בימים א' עד ה' מהשעה 08.00 עד 12.00

"ומהשירה נעשה ניגון של הלב..." מקהלת קולות הלב" בחדרה אירחה כנס חבורות זמר

מאת: נגה ניב

מקהלת אקלים חדרה

קולות הלב והמנצח צבי שרף

הקהל באולם קיבל את זמרי אקלים בחום ובהתלהבות יוצאי דופן. כמיטב המסורת של החבורה המארחת הערב היה "מרופד" בקייטרינג עשיר ומרהיב מתוצרת עצמית שקיבל את האורחים במבואה. גם המרכיב האורקולי קיבל טיפול מקצועי מדרגה ראשונה: ההגברה של מתן מ"אוזן מוסיקלית" הייתה ללא רבב, וכן השתתפותו של ליאון שבנה מסך ענקי במיוחד לערב זה שאיפשר לצפות בשקופיות המרהיבות שהוקדשו לכל חבורה. לסיכום, חבורת הזמר "קולות הלב" הוכיחה שוב בעזרת המנצח והמעבד המקצועי צבי שרף את האימרה: "...ומהשירה נעשה ניגון של הלב".

בערב חורפי בינואר בקעו מאולם אשכול פייס בחדרה צלילי ארץ ישראל היפה. כמיטב המסורת מידי שנה, אירחה חבורת הזמר הייצוגית "קולות הלב" חבורות זמר מרחבי הארץ. הפעם חבורת הזמר המקומית הפתיעה את הקהל החדרתי בשיר ברזילאי בקצב דרום אמריקאי- "הגיטריסט", ובמבחר שירים מהרפרטואר בניהולו המוסיקלי של צבי שרף, שמנצח על החבורה מזה שלוש שנים. החבורה סיימה את תכניתה בליווי מחיאות כפיים סוערות של הקהל בשיר "סיבה טובה". הפתעה מחממת לב הייתה השתתפות מקהלת אקלים חדרה בניצוחו של ארקדי קופמן, שחבורת הזמר "קולות הלב" יזמה.

בית ראשונים בנחליאל

מתנ"ס לתרבות וספורט לנוער ולגיל השלישי

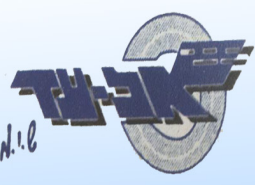
מאת: ימימה לוי

נחליאל יושבה בשנת 1912 על ידי עולים מתימן שעלו בעליית יבניאלי. תחילה למדו הילדים ב"חדר". בשנות ה-30 נבנה ביה"ס ביל"ו, הבניין שנקרא היום "בית ראשונים". המקום שופץ לפני כ-15 שנים. כיום מופעל שם מתנ"ס שמשמש כמרכז פנאי קהילתי, שאותו מנהל דן חממי. עמותת פנאי העיר הכניסה חוגים שונים. ישנה פעילות שוטפת של חוגי נוער וילדים (בקיץ הקייטנה היתה הגדולה ביותר בעיר, 110 ילדים). רכזת הנוער, חגית בלטה, מפעילה קבוצות מנהיגות מח' י"ב. בשנה שעברה אחת החניכות זכתה בתואר רכזת מצטיינת ארצית, הם משתתפים מידי שנה בסמינרים.

כל פעילות הנוער חינם, אך מה עם האוכלוסיה הבוגרת?
דן חממי ויעל זיגנר. רכזת קהילת המבוגרים, יזמו את "קפה אתנחתא", המכוון לפעילות של האוכלוסיה הבוגרת. השאיפה שלהם להרחיב את מעגל המשתתפים. לשם כך צריך להביא לתשומת לב אוכלוסיה זו את מגוון החוגים והסדנאות המתנהלים כאן. כרגע ישנם חוג לספורט, חוגי יצירה של ציור ואמנות שימושית, תכשיטנות, סדנאות לשזירת פרחים ולמחשבים. מנסים גם לתת הדרכה לשימוש בסמרטפון לגיל השלישי. כמו כן בתכנון לפתוח קבוצת כדורשת לנשים. מעוניינים דווקא בקבוצה מקומית. יעל ודן שואפים להגיע לכל בוגר במרכז חדרה, שידע שיש פעילויות בוקר וערב, הרצאות, סדנאות, טיולים ועוד. לשם כך ייערך ערב חשיפה של החוגים למבוגרים. דן ויעל מדגישים: "המתנ"ס התברך בצוות משפחתי וסובלני מלא מוטיבציה להרים את המקום. שפיריה המזכירה ורכזת החוגים היא לב המקום, הכול מתנקז דרכה".
אז אנא בני הגיל השלישי באו בהמוניכם לקפה אתנחתא בבית ראשונים.

EL-AD
s.i.m ltd.

א.י.ח. 72

שירותי הסעות והובלות
Shlomo Yehuda

שלמה יהודה

טל/פקס: 04-6897576 נייד: 050-2771500

ת.ד. 30003 בית אליעזר חדרה

E-mail: yehuda6b@netvision.net.il

הפוליטיקה של הגיל השלישי

מאת: יאשיהו וולשטיין ובתיה שרייבמן

משמאל: בתיה, בן שני, יוש

ומנכ"ל מועצת העיתונות בישראל העיתונאי מוטי רוזנבלום. חברי הפאנל התייחסו להתעלמות הקיימת בתקשורת מבני הגיל השלישי והמגמה הרווחת בתקשורת לדבר מעל ראשם של האזרחים הוותיקים. הם סיפרו לנו עובדה ידועה שזיקנה זה לא סקסי, אבל סיכמו שהזקנים הרוויחו ביושר כל קמט וכי יש לקיים אפליה מתקנת ביחס התקשורת אליהם ולצרכיהם. מן הראוי לחשוף בתקשורת סיפורים אישיים, להעלות לשיח הציבורי סוגיות הקשורות לאזרחים הוותיקים ולהרחיב מעבר לערוץ 98 כדי להנגישם לציבור רחב יותר. על אנשי התקשורת להבין ולהבהיר לציבור הרחב שקשישים אינם רק כוח אלקטורלי. על הציבור לדעת, שלמרות שהאזרח הוותיק אינו עוד במעגל העבודה, הריהו תורם מזמנו ומאוונו, בהתנדבות מוחלטת, בתחומים רבים ומגוונים ובכך מסייע לשלטונות הארציים והמקומיים בתיפקודם השוטף.

לסיום צפינו בשלושה מסרטיה הדוקומנטריים של הבמאית עופרה שראל – קורן: "פנטסטיש" אודות אדם בגיל 100 המשמש בהתנדבות, בין היתר, כליצן רפואי וגן רחוב, "הבית שבו מתים הג'וקים בשיבה טובה" ו"סבתא שלי היא הרבה סיפורים".

ניכר שהמארגנים השקיעו מחשבה רבה בתכנון וברמת הביצוע המופתית. תודתנו נתונה לרויטל פוקס וליונה מאור על שאפשרו לנו ליהנות ולהחכים ביום עיון מיוחד במינו.

לאחרונה הוזמנו ליום עיון ארצי שהתקיים בהיכל התרבות על שם "ספי ריבלין" בנתניה, בנושא הקרוב מאוד ללבנו: הפוליטיקה של הגיל השלישי. ההתכנסות הוכנה בטוב טעם על ידי עיריית נתניה בשיתוף האגודה הישראלית לתקשורת קהילתית וערוץ הטלוויזיה 98 והשתתפו בה פעילי תקשורת קהילתית בני הגיל השלישי, עובדים סוציאליים ונציגי חברות סיעוד.

כל הרואה את הכותרת חושב לעצמו שאנחנו פשוט שוחים עם כל עם ישראל בזרם האקטואליה העכשווית בתקופה העמוסה לעיפה במערכות בחירות. לא כך הוא. יום העיון עסק בייצוגים וסיקור תקשורתי של בני הגיל השלישי. לאחר סידרת ברכות זכינו לשמוע את הרצאתו של העיתונאי בן שני, חבר מערכת תכנית התחקירים עובדה של אילנה דיין ומבכירי היוצרים בה, בנושא: "שאלות מקצועיות ואתיות בעשייה דוקומנטרית ועיתונאית".

מספר כללי ברזל מלווים את בן בדרכו העיתונאית: המפתח לכתבה טובה הוא יצירת אמינות והזדהות עם גיבור הכתבה, מעקב אחריו והשתדלות לחיות את הסיפורים המרגשים, התחקירים הנוקבים והסקופים שכולם מדברים עליהם.

הרצאתו של בן לוותה בקטעי סרטים מכתבותיו על מרסל ניניו גיבורת פרשת עסק הביש, איש המודיעין רפי איתן, מקים מפעל טבעול גדי קפלן, הורי הנער שנספה באסון הכרמל אלעד ריבן, רונה רמון ויחידת ההגנה האווירית החשובה כיפת ברזל.

בכל אחת מכתבות אלה ניכרים כללי הברזל של בן. הרצאתו דיברה אל ליבותינו, עיתונאים בגיל השלישי. נכונה ומוצדקת הגדרתו כעיתונאי ההומאני היחיד בישראל, כיון שהוא תורם רבות בכתבותיו לרמת הרגש. בתום הרצאתו ראינו חובה נעימה לגשת אליו, ללחוץ את ידו ולומר לו "אין שני לך". הוא קיבל את המחמאה בחיוך.

בהמשך היום הנחה שמוליק אללי, מנהל מרכז התקשורת העירוני ברעננה, פאנל בנושא המרכזי של יום העיון - הפוליטיקה של הגיל השלישי, בו השתתפו חוקרת התקשורת פרופסור ענת פירסט, אשת תקשורת ומגישת תוכנית הרדיו "זה מגיע לך" ברשת ב', דר' גילי תמיר

סיפורה של שכונה - אחוזת דניה

מאת: יצחק (צ'קלה) גולדפינגר

במזרחה של חדרה, צפונית לשכונת בית אליעזר הגדולה שוכנת "אחוזת דניה" שיתכן ואינה מוגדרת רשמית כשכונה אבל מהווה כעין אוטונומיה קהילתית בחלק זה של חדרה.

אחוזת דניה נבנתה על אדמה חקלאית פרטית שהופרטה על פי הליכים רשמיים תקינים והוכשרה לבנייה על פי אמות מידה מוניציפאליות מקובלות. בשכונה נבנו קוטג'ים דו-קומתיים עם גינות נוי לכל מבנה, כאשר עורק התחבורה הראשי המוביל אליה הוא רחוב חטיבת הנחל הממשיך דרכו גם לשכונת בית אליעזר.

במערכה של אחוזת דניה נמצא מוסד "נווה חורש" הידוע לוותיקי חדרה בשמו הקודם "כפר יוליאנה". את אחוזת דניה חוצים רחובות קטנים: ממשית, נתיבות, נחל פרת, הר סיני, עין זיוון. את השכונה הקטנה תוחם מצד מזרח שלה רחוב ניצנים.

אחוזת דניה כמו שכונות רבות בחדרה, זוכה עתה בפאתיה לבנייה מוגברת המטשטשת את צביונה הייחודי השקט והצנוע ומאחדת אותה עם סביבתה ובעיקר עם שכונת בית אליעזר הגדולה.

מזל קטן – קלאודיה פיניירו

איך אפשר להסביר נטישה של ילד? מה יכולה להיות הסיבה שמביאה אם להותיר מאחור את בנה האהוב? כיצד אפשר להבין אימהות כזאת, שמוגדרת דרך הנטישה? אלה חלק מהשאלות שרודפות את הקריאה ב"מזל קטן" מאת קלאודיה פיניירו, סופרת ותסריטאית ארגנטינאית מצליחה שפרסמה ספרים רבים וזכתה בפרסים.

"המזל הקטן" שלה, אמנם סידר לה בסופו של דבר אהבה גדולה, ואולי גם הציל את חייה, אבל אין בכך כדי לבטל את חוסר המזל הגדול - צירוף מקרים שרירותי ואומלל, כמעט אקראי, כזה שיכול היה לקרות לכל אחד אבל קרה דווקא לה - שהביא עליה את הטרגדיה. עם זאת, מרי מתעקשת להמשיך לחיות, ועל אף המשא הבלתי נתפש שרובץ עליה, אפילו מצליחה לחוות כמה רגעי אושר.

בגוף ראשון, ובמעבר בין זמן עבר וזמן הווה, מתארת פיניירו ללא הרף את ההתחבטויות הפנימיות, המשברים וסערות הנפש של גיבורת ספרה. התיאורים האלה מצליחים לגעת בנפשו של הקורא בזכות הישירות שבכתיבתה, שבד בבד מצליחה להיות גם רגישה ואנושית.

אהבתי את הספר בכתיבה הבטוחה שלו, בהולכה הסבלנית אל נבכי נשמתה של מרי, באתגר שהוא מציב לקורא לבחון את בחירותיו שלו. "מזל קטן" הוא מותחן מלודרמטי שעלילתו מציגה מהרגעים הראשונים חידה מסקרנת, שנפתרת כמובן, לקראת הסוף.

הזדקנות עם משמעות

מאת: רחל ילין

1.3% מאוכלוסיית ישראל הם בני למעלה מ-65 שנים ושיעורם צפוי לגדול ל-41% תוך 15 שנים. כך שממוצע חייו של אדם לאחר גיל 65 עומד בימינו על כ-20 שנה. המעבר בין הסטטוס של מבוגר לזקן עשוי להיות משמעותי.

הזיקנה יוצרת צורך לחשב מסלול מחדש - איך לחיות חיים מלאי משמעות בפרק החיים השלישי והרביעי. השגרתיות שמילאה את חיינו מפנה את מקומה לתקופה של שיבה ארוכת ימים. ככל שיהיו משמעותיים יותר יצליח האדם להפחית את ההידרדרות בזקנתו. דאגה נוספת היא כמובן הדאגה לבריאות טובה. מקובל לחלק את ימי הזקנה לשניים: גיל שלישי וגיל רביעי. בגיל השלישי האדם מתפקד באופן מלא אמנם קצת יותר לאט. בגיל הרביעי המשפחה לוקחת חלק בדאגה להורים המתקשים לתפקד והדאגה לבריאותם ולצרכיהם היום יומיים מתחילה לאפיין את היחסים עמם. אם מצבו של האדם בגיל הרביעי עדיין מאפשר זאת, התנדבות וסיוע בקהילה הינם גורם מדרבן ומעורר הנותן תחושה של השתייכות וסיוע. האדם הוא יצור חברתי, מרגע הלידה לאורך כל חייו הוא שואף להשתייך, וזה אכן צורך בסיסי וקיומי של כל אדם.

מי מכיר? מי יודע?

מאת: יצחק (צ'קלה) גולדפינגר

אהובה גולדפרב - הלברטל

המודעות לניקיון אישי ולהיגיינה ציבורית הייתה אבן יסוד בהקמת הקהילה בחדרה בפרט ובארץ ישראל בכלל בשנים הראשונות לכינון יהודי מחודש בארצנו. וכבר עמדנו על כך לפני מספר חודשים במדור זה עת הצגנו את פועלה של דבורה אוקרייניץ. ועתה הגיע מועד חשיפתה של אחות ציבורית נוספת שהטביעה את חותמה על החיים הקהילתיים בחדרה.

אהובה גולדפרב- הלברטל נולדה ברוסיה בשנת 1901 ועלתה לארץ ישראל בשנת 1925. את צעירה הראשונים עשתה בירושלים שם למדה בבית ספר לאחיות "הדסה". בשנת 1929 היא הצטרפה לארגון "ההגנה" בירושלים ובכך גם החלה את עבודתה הציבורית. הכרותה עם דבורה אוקרייניץ בעת שזו השתלמה בירושלים הביאה לתודעתה את הפעילות הרפואית-קהילתית בחדרה שהתבטאה במפעל "טיפת חלב" - טיפול בתינוקות וביולדות במרפאות ציבוריות.

אהובה הגיעה לחדרה ועבדה בצמוד לד"ר סולובצ'יק בטיפול בנשים ובתינוקות וזאת לאחר פסק זמן קצר בו הייתה בשליחות "הדסה" בנתניה. לאחר מכן התרחבה פעילותה ולאור דרישת "הדסה" ו"יצ"ו" היא החלה לפעול כאחות ציבורית המקבילה היום לאחות לבריאות הציבור. במסגרת זו הייתה אהובה פעילה בבתי ספר, במרפאות טיפת חלב ובמרפאות ציבוריות, כאשר היא מעניקה את הידע הרפואי הרב שצברה לכל דורש בקהילה החדרתית.

בעת מלחמת העולם השנייה (1939 - 1945) טיפלה אהובה בנשות המגויסים בני חדרה ואף דאגה לאספקת אבקות חלב וביצים לתינוקות. עם תום המלחמה ותחילת הגעתם של גלי העלייה מאירופה ומאמצות ערב נרתמה דבורה לעזרה במעברות ומסגרות עבודתה התרחבו. כולם דרשו את מעורבותה בגלל מסירותה והידע המקצועי הרחב שצברה לאורך שנות פעילותה.

על פעילותה הציבורית למען הקהילה בחדרה זכתה אהובה לתואר הרם: "יקירת העיר חדרה".

אהובה נפטרה בשנת 1998 בגיל 97 ונטמנה בבית העלמין הישן של חדרה.

תודתי ליוש וולשטיין על עזרתו בהכנת פרטים ביוגרפיים לכתבה זו ולארכיון מוזיאון החאן חדרה שתמלול קלטת ראיון עם אהובה האירו לי פרטים נוספים.

המחלקה לאזרחים וותיקים

הטלוויזיה הקהילתית של חדרה

אנו משדרים בערוץ הקהילתי 98 "הוט" ו"יס"

ימי שלישי בשעה 14:30 ימי רביעי 19:30 ימי חמישי בשעה 18:30

להלן כתבות מגזין חודש פברואר 2020

1. גשר משלהן, על פעילות נשים בג'סר אל זרקא- שולה לוי
2. שותל הצינורות ביער אלונה- פניאל קריצמן
3. מקרה שלא נשכח, על תקלה בעבודה - מיכאל פרטוק
4. גשם בעיתו, קליפ המבשר את בוא הגשם - שושי אובר
5. הזנבנים, על חיי הציפורים האלה בטבע - שרה אדד

תשבץ פברואר 2020

מאת: זהבה עמל

10			9	8	7	6	5		4	3	2	1
	14					13		12				11
		18	17				16			15		
		23		22					21		20	19
	-	28			27			26		25		24
	32		31						30		29	
		37		36				35	34			33
39										38		
	45		44			43	42				41	40
	50			49				48		47		46
	54					53		52	51			
				58				57			56	55
	61			60								59

מאוזן

1. העונה הנוכחית 5. חג הנסיעות 11. מבושם, בעל
ניחוח 13. מאור קטן 14. מקוה מים גדול
15. שממית, זיקית 17. ברח 19. מהגפיים 21. יום
המשפחה (3,3) 23. דירה, טרקלין 24. פרי הדקל
26. שר, מזמר 27. מילת קריאה 28. מעובדי בית
המקדש 29. צינור הבליעה 32. נאיבי 33. שמא, אולי
34. סהר, ירח 36. חוקי על פי דין 38. אסון, שואה
40. רטוב 42. אחרית, סוף 44. מוכה, מגורש
46. תינוק זה עתה נולד 48. בשקט, בלחש 49. אדון
50. בגלל, משום 51. עיר בארץ ר.ת. 53. מראה
54. גליון נייר 55. רשות הזיכרון לשואה ולגבורה (2,
3) 58. הסמכה ייפוי כוח 59. מינימרקט, סופר מרקט
60. היטל 61. סיעה קבוצה

מאונך

1. פרח נאה כריזנטמה 2. אות השלום 3. אחת
האימהות 4. אדוק קיצוני 6. קדומת הולנדית
7. תקינות הגוף 9. אבר בגוף 10. גשמים 12. הוא
הנילוס 14. תינוקי, לא בוגר 16. שיר לאומי, שיר
שבח 18. סלח 20. שד. רוח רעה 22. מילת שאלה
25. עני 30. בגד לתפילה, מעטה 31. בעל חי
ימי 33. להטוטים 35. אריג 36. למעני 37. ממתק
עשוי ממשמש 39. ופלה 41. נפל על, מתחולל
42. משיכה, סחיבה 43. מכונית משא 44. פרח
הביצות 45. דיכאון, אכזבה 47. מתוח, מתכון
52. התקרבו בואו הנה 56. גר 57. מביא בברית
אברהם 58. אות עברית

הצצה להלצה

מאת: יאשיהו וולשטיין

שכנה מגדלת גראס

שאלתי את שכנתי למה היא מגדלת גראס. היא ענתה
לי שרק ככה הנכדים באים לבקר אותה.

אבקה לבנה

משהסתיים חג החנוכה גילינו שרק בחנוכה ניתן
להסתובב עם אבקה לבנה מתחת לאף ושומר יברך
אותך "בתיאבון".

סופה של הסופה

מהשרות המטאורולוגי נמסר: "הסופה שחזינו מתעכבת
בגלל מזג האוויר.
(תודה לשוב עמית)

עשר מכות מודל 2019/20

דם, צפרדע, כינים, ערוב, דבר, שחין, ברד, ארבה,
חושך, מכת בחירות.

החגים שלנו:

אין כמו החגים שלנו:

בפסח - אין מה לאכול
בסוכות - אין איפה לאכול
בראש השנה - אין זמן לאכול
ביום כיפור - אסור לאכול
בפורים - שיכורים מידי בשביל לאכול
בחנוכה - משמין מידי לאכול
בשבועות - עייפים בשביל לאכול
ועד שמגיע טו בשבט - הכול יבש.

מהמטבח של סבתא

מאת: בתיה שרייבמן

טנזיה מרוקאית
לט"ו בשבט (10 מכות)

חומרים:

12 שזיפים מיובשים
1/2 כוס משמשים
1/4 כוס צימוקים בהירים
1/4 כוס צימוקים כהים
100 גרם אגוזי מלך
100 גרם אגוזי קשיו
50 גרם שומשום
5 כפות סילאן
2 כפות סוכר חום
קורט קינמון
2 כפות שמן
1 בצל גדול
קערה עם מים רותחים

ההכנה

משרים את כל הפירות בקערה עם מים רותחים
למשך שעה ואח"כ מסננים.
במחבת רחבה מחממים את השמן ומטגנים את
הבצל עד להשחמה.
מוסיפים למחבת סילאן, סוכר, קינמון ומערבבים
היטב. מוסיפים את הפירות ומבשלים 5 דקות תוך
ערבוב.
מוסיפים את אגוזי המלך והקשיו ומבשלים עד
שהנוזלים מתאדים. מפזרים שומשום מעל בסוף
ההתהליך.

מגישים כקינוח או על מצע של אורז לבן.

ניגודים שווים מאת: חוה גדיש

בתחילת 2020 נפתחה בעיריית חדרה, תערוכה מיוחדת במינה של אמנים בוגרים וצעירים עם צרכים מיוחדים. האוצרת חוה גדיש. התערוכה מוצגת במבואת מנהלת העיר קומה 3 במשך חצי שנה.

פתיחה חגיגית בשיתוף האמנים והקהל הרחב תקיים ביום שלישי 4.2.2020 בשעה 18:00.

התערוכה "ניגודים שווים" באה להראות שהשונה הוא בעצם שווה לכולם, יש רק גוונים בחיינו. כל אחד יכול לאמר: **אני מושלם כמו שאני**. התערוכה עוסקת בהיבטים שונים של יצירות, שעשו אנשים עם צרכים מיוחדים בכל תחומי האמנות ומהי נקודת המבט שלהם על סביבת החיים בחברה הישראלית. בתערוכה משתתפים אמנים חדרתיים ואמנים מכל הארץ, שעוסקים בציור, צילום, רקמה, פסיפס ועוד. האמנים המציגים בתערוכה הם בוגרים וילדים עם צרכים מיוחדים מכל סוג שהוא פיזי, נפשי או מנטאלי. לכל אדם יש את הסיפור האישי שלו והאמנות עוזרת לו להתמודד.

בית רקפת - יהודית

נפגענו אך לא נכנענו אומרת קבוצת המשתתפים, אמני הציור בפה וברגל בע"מ, שחיים ברחבי ישראל וחברים בארגון הבינלאומי, שהוקם באירופה בשנת 1957 על ידי 17 אמנים אשר איבדו את עצמאותם הפיזית בתאונות, מחלות או מלחמה. משתתפת קבוצת בוגרים על הרצף האוטיסטי מ"בית רקפת" בכפר יונה, משתתפים דיירי אקים חדרה, מעון נכים נתניה, דיירי בית גיל-עד ואמנים שהגיעו ללא מסגרת קבוצתית ובהם: איל בן צבי, דוד דסאו, דר' דניאל קרלין, לילי גולדינר, נטע טרומר. הכול התחיל בתערוכה של ילדים ובני נוער ביוזמת שרה מייכור, מנהלת המרכז למשפחות לילדים עם צרכים מיוחדים באגף הרווחה בשיתוף האוצרת חוה גדיש. התערוכה הראשונה "ניגודים שווים" נפתחה בלובי של אולם רינה שני ב- 9.12.19 לכבוד ערב המודעות לילדים עם צרכים מיוחדים. נעילת התערוכה ברינה שני הייתה בסוף דצמבר, סוף חג החנוכה, ומשם עברה לעירייה בתוספת האמנים הבוגרים. בשתי התערוכות משתתפים תלמידים מבית הספר התיכון מדעים ואמנויות, מבית הספר הדמוקרטי ברנדס ומבתי הספר היסודיים ארלוזורוב, אחד העם, אדנים, פאר צור וצליל. מעבר התערוכה דווקא בחג האור מסמל את הניגוד של האור מול החושך, אבל האור גובר על החושך בזכות אמנים שכלאה.

מתנדבי הביטוח הלאומי סניף חדרה מאת: שירה מוראל

למתנדבי הביטוח הלאומי תפקיד נכבד בייעוץ לקשיש ומשפחתו, ועזרתם רבה. המתנדבים מוציאים שיחות טלפון והודעות מהמוקד הטלפוני, חוזרים לפונים ומקשיבים לבקשתם, מטפלים בה או מעבירים לאחראית או למחלקה המטפלת. מתקשרים מיוזמתם לשאול את המבוטחים לשלומם, להקשיב להם ולעדכן פרטים, ובתמורה שומעים מהם: "תודה שהתקשרתם, כל הכבוד לכם".

חלקם אף הולכים לבתי הקשישים כדי לשוחח איתם, לשחק איתם במשחק, לטייל אם אפשר, והכול על מנת להמתיק את תחושת הבדידות ולתת קצת חום וביטחון, כי "אתם לא לבד".

המתנדבים דוברי הרוסית עוזרים לאוכלוסייה הרוסית למלא טפסים או לתרגם שיחה עם הפקיד המטפל.

הם יושבים בשיבות צוות ומקבלים הסברים ועדכונים, ומלבנים בעיות כדי להשתפר. יחסי העבודה עם האחראיות סיגל ומאיה הם יחסים נהדרים והמתנדבים מרגישים בבית. הן תמיד דואגות לשתייה וכיבוד ואם מישהו נעדר, תמיד מתקשרות לשאול לשלומן.

הן מעריכות מאד את תרומת המתנדבים ומודות להם בכל הזדמנות.

תודת הביטוח הלאומי למתנדבים מתבטאת גם בימי כיף, ימי עיון מעניינים, טיולים, הצגות ומתנות.

זה המקום לציין שהמגמה היא לגייס עוד מתנדבים הדוברים רוסית, אמהרית, ערבית, אנגלית, כדי שיוכלו לעזור למגוון המבוטחים.

מחלקת הייעוץ לקשיש תשמח לעזרתכם, אם אתם מכירים מישהו שרוצה להתנדב ומדבר גם את אחת השפות, טוב יעשה אם יפנה אותו למחלקה,

הביטוח הלאומי, רחוב הלל יפה 7, קומה 6 למנהלת סיגל, טלפון: 04-6328188